

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 aprilie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 ianuarie 2018, declarat de către avocatul Dulgher Dumitru în numele inculpatului

Razmerița Ion.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 24.08.2017 - 03.10.2017;
2. Instanța de apel: 25.10.2017 - 24.01.2018;
3. Instanța de recurs: 19.03.2018 - 25.04.2018.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 03 octombrie 2017, Razmerița Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal la 4 ani și 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probațiune de 4 ani și 8 luni.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Razmerița Ion, având scopul comercializării substanțelor narcotice, în toamna anului 2012, a semănat semințe de cânepă în gospodăria sa din s.xxx, r-nul Glodeni, unde la data de 07 august 2013, de către angajații poliției IP Glodeni au fost depistate și ridicate 341 plante, care conform raportului de constatare tehnico-științifică din 15.08.2013, plantele de masă vegetală de culoare verde (341 plante cu rădăcină, tulpină, frunze, vârfuri), ridicate din gospodăria lui Razmerița Ion este plantă de cânepă, care este inclusă în lista nr.3 „Plante care conțin substanțe narcotice, substanțe psihotrope”, aprobată prin Hotărârea Guvernului R.Moldova nr.79 din 23.01.2006.

Acțiunile lui Razmerița Ion au fost încadrate în baza art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal, circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, adică semănatul sau cultivarea de plante care conțin substanțe narcotice sau psihotrope, săvârșite în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie excluse dispozițiile art.90 Cod penal, deoarece infracțiunea săvârșită de inculpat, potrivit art.16 Cod penal, se clasifică ca deosebit de gravă, iar art.90 alin.(4) Cod penal, interzice aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 ianuarie 2018, a fost admis apelul declarat de către procuror, casată parțial sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Razmerița Ion a fost declarat vinovat în baza art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal și cu aplicarea art.364¹ Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani și 8 luni închisoare, în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de circulația substanțelor narcotice și analoagelor lor pe un termen de 5 ani. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

Instanța de apel a constatat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului I.Razmerița în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal, făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor acestuia.

De asemenea, instanța de apel a conchis că prima instanță la stabilirea pedepsei principale a ținut cont de prevederile art.61,75 Cod penal, de dispozițiile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, precum și de faptul că inculpatul la locul de trai se caracterizează satisfăcător, este o persoană cu dizabilitate severă, că se deplasează cu cărucior, având nevoie permanent de îngrijitor și i-a stabilit acestuia o pedeapsă în limitele minime prevăzute de sancțiunea normei penale de care a fost recunoscut vinovat. Totodată, instanța a indicat că, stabilindu-i pedeapsa cu suspendarea executării ei pe termen de probațiune, prima instanță a ignorat faptul că infracțiunea săvârșită de inculpat face parte din categoria celor deosebit de grave, față de care, reieșind din prevederile art.90 alin.(4) Cod penal, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică, din care motiv a considerat apelul procurorului întemeiat.

Prin urmare, instanța de apel, reținând prevederile normei penale menționate, a conchis de a-i stabili inculpatului pedeapsa cu închisoare, cu executarea ei reală, pe care a considerat-o echitabilă faptei infracționale săvârșite, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și care va atinge scopul de corijare și reeducare a inculpatului.

Consecvent, instanța de apel a respins solicitarea părții apărării referitor la liberarea de la executarea pedepsei a inculpatului în legătură cu starea gravă de sănătate, care împiedică executarea pedepsei, constatată prin raportul de expertiză extrajudiciară nr.313 din 13.12.2017, deoarece aplicarea prevederile art.95 alin.(2) Cod penal este prematură, fiindcă I.Razmerița are statut de inculpat, dar nu de condamnat și soluționarea acestei chestiuni va putea fi examinată ulterior, după ce hotărârea va deveni definitivă și pusă în executare, în cadrul executării pedepsei penale.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul D.Dulgher în numele inculpatului care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea dată, prin care I.Razmerița să fie liberat de la executarea pedepsei în baza art.95 alin.(2) Cod penal, deoarece instanța de apel la individualizarea pedepsei nu a luat în considerație starea deosebit de gravă a sănătății inculpatului și lipsa condițiilor de întreținere în

penitenciar a unor astfel de bolnavi care necesită îngrijire permanentă și că aflarea ultimului în penitenciar ar duce la agravarea serioasă a sănătății acestuia; - instanța de apel eronat a interpretat prevederile art.95 alin.(2) Cod penal, considerând că norma dată poate fi aplicată persoanelor ce au statut de condamnat, dar nu de inculpat, pe când din aceasta rezultă că pot fi liberate de executarea pedepsei de către instanța de judecată persoanele care, până la pronunțarea sentinței sau în timpul executării pedepsei, s-au îmbolnăvit de o boală gravă, alta decât cea specificată la alin.(1), ce împiedică executarea pedepsei; - cauza penală a avut loc cu încălcarea procedurii simplificate, deoarece inculpatului nu i-au fost explicate condițiile și consecințele procedurii date, ceea ce contravine prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală; - inculpatului nu i s-a adus la cunoștință despre faptul că în cazul infracțiunii deosebit de grave, este imposibilă aplicarea prevederilor art.90 Cod penal; - învinuirea adusă inculpatului nu corespunde circumstanțelor cauzei, deoarece acesta fiind grav bolnav, nu a fost în stare să se deplaseze de sine stătător cu căruciorul pentru invalizi și nu putea să planteze cânepa și să o cultiveze cu scopul înstrăinării; - instanța nu a reținut nici faptul că pe cauză lipsesc corpurile delictive sub formă de plante de marijuana, acestea nu au fost recunoscute și anexate la materialele cauzei penale, și respectiv, transmise spre camera de păstrare, prin ce au fost încălcate prevederile art.158 alin.(1) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiul recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul, făcând trimitere în recurs la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, de fapt critică hotărârile judecătorești referitor la nevinovăția inculpatului, invocând că în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii incriminate, și anume semănatul sau cultivarea de plante săvârșite în scop de înstrăinare, considerând, astfel, că instanțele de fond incorect au admis cererea inculpatului și au examinat cauza penală în procedură simplificată.

Raportând norma dată la situația în cauză, Colegiul conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent, în primul rând, pe motiv că sentința primei instanțe a fost contestată cu apel doar de către procuror în latura stabilirii pedepsei, nefiind contestată de partea apărării sub aspectul criticat în recursul ordinar.

Totodată, Colegiul penal reține că, nu se semnalizează eroarea invocată de recurent, precum că examinarea cauzei penale a avut loc cu încălcarea procedurii simplificate, deoarece după cum rezultă din actele cauzei, fapt constatat și prin încheierea primei instanțe din 03.10.2017, inculpatul I.Razmerița, la 26.09.2013, a încheiat acord de recunoaștere a vinovăției cu acuzatorul de stat, prin care și-a dat consimțământul la recunoașterea vinei în schimbul unei pedepse reduse (f.d.67-71). Însă, o dată cu numirea cauzei pentru judecare, la 03.10.2017, în cadrul ședinței de judecată, inculpatul I.Razmerița, asistat de avocatul I.Racovița, s-a dezis de la examinarea pricinii în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, înaintând o cerere, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza

de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală, prin înscris autentic recunoscându-și vina, inclusiv probele acumulate în confirmarea acesteia și încadrarea juridică a faptei săvârșite (f.d.93). Prin încheierea primei instanțe din 03.10.2017 (f.d.97), a fost admis demersul lui I.Razmerița privind refuzul de a examina cauza în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției și acceptată în cadrul cercetării judecătorești cererea acestuia de examinare a cauzei în procedură specială în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, în cadrul căreia inculpatul a confirmat că a făcut cunoștință cu materialele cauzei, învinuirea îi este clară, nu are obiecții asupra probelor existente la materialele cauzei, nu solicită administrarea de noi probe și recunoaște integral fapta comisă. Prin urmare, prima instanță, investită cu o situație de fapt, verificând probatoriul administrat de organul de urmărire penală, just a concluzionat că fapta săvârșită de inculpat se circumscrie încadrării juridice în baza art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal, și respectiv, întemeiat a admis cererea inculpatului, constatând că din probele administrate rezultă cert faptele comise de inculpat.

Concomitent cu cele invocate supra, Colegiul penal va respinge și afirmațiile părții apărării, precum că în acțiunile inculpatului I.Razmerița lipsesc elementele infracțiunii incriminate, și anume semănatul sau cultivarea de plante săvârșite în scop de înstrăinare, fiindcă din cauza stării sănătății acesta nu a fost în stare să se deplaseze de sine stătător cu căruciorul pentru invalizi și nu putea să planteze cânepa și să o cultiveze, deoarece inculpatul de la bun început a recunoscut că a plantat cânepă printre porumb în gospodăria sa, semințele de cânepă le-a semănat toamna de unul singur, pe motiv că avea nevoie de bani pentru o intervenție chirurgicală. Aceleași declarații le-a susținut și când a fost audiat în calitate de bănuit, învinuit la urmărirea penală, cât și în cadrul ședinței primei instanțe, totodată afirmând că cu căruciorul pe care îl deține se poate deplasa prin grădină și gospodărie (f.d.16, 44-45, 63-64, 96).

Lipsită de temei este și afirmația recurentului, precum că instanța nu a reținut faptul că pe cauză lipsesc corpurile delict sub formă de plante de cânepă, acestea nu au fost recunoscute și anexate la materialele cauzei penale, și respectiv, transmise spre camera de păstrare, prin ce au fost încălcate prevederile art.158 alin.(1) Cod de procedură penală, deoarece, potrivit materialelor dosarului, în urma măsurilor speciale de investigație, au fost depistate și ridicate 341 de plante de culoare verde asemănătoare cu cânepă, fapt confirmat prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.08.2013 (f.d.10-15), care au fost ambalate și sigilate cu amprenta ștampilei nr.106 pentru pachete, cu rădăcină, tulpină, frunze și vârfuri și expediate pentru expertiză (f.d.18-26, 29) care, în continuare sunt păstrate ca corp delict în incinta IP Glodeni, fapt confirmat prin informația prezentată de șeful SUP al IP Glodeni, Șt.Bumbu (f.d.108-109).

După cum rezultă din textul recursului, recurentul face trimitere și la temeiul prevăzut de pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, considerând că incorect instanța de apel nu a dispus aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art.95 Cod penal și nu l-a liberat de la executarea pedepsei, eronat interpretând că aplicarea acestor prevederi poate avea loc doar față de persoanele ce au statut de condamnat.

Subsidiar celor invocate, instanța de recurs va respinge acest argument, deoarece într-adevăr persoanele grav bolnave pot fi liberate de la *executarea*

pedepsei. Punerea în executare a hotărârilor judecătorești, după cum rezultă din prevederile art.466 alin.(3) Cod de procedură penală, are loc când hotărârea instanței de apel a ramas definitivă, adică la data pronunțării, iar liberarea de la executarea pedepsei a persoanelor grav bolnave se dispune de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția sau organul care asigură executarea pedepsei potrivit prevederilor art.469-471 Cod de procedură penală. Astfel că, instanța de apel, la momentul examinării cauzei în ordine de apel, just a considerat neîntemeiată solicitarea părții apărării, constatând că I.Razmerița la acel moment nu avea statut de condamnat, dar de inculpat, și soluționarea acestei chestiuni va putea fi examinată ulterior, după ce hotărârea va deveni definitivă și pusă în executare, în cadrul executării pedepsei penale.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept la care a făcut referință recurentul și, deci, nu persistă temeiurile de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului I.Razmerița este echitabilă faptei comise și individualizată conform prevederilor legale.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul D.Dulgher în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dulgher Dumitru în numele inculpatului Razmerița Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui Razmerița Ion, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 mai 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu